

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

Міжнародна науково-практична онлайн-конференція

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВА В УМОВАХ
СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ**

14 квітня 2022 року

Біла Церква
2022

ЗМІСТ

Секція 1 Теоретичні, історичні, філософські, соціологічні аспекти права

Мельник Л.М., Грек І.М. «Русській мір» як політтехнологія: історія виникнення.....	5
Росавіцький О.О. Правда і міфи історії утворення російської імперії – погляд з 21 століття.....	7
Ордіна Л.Л. Діяльність УПА у другій світовій війні: бій під Гурбами (21-25 квітня 1944 р.).....	9
Настюк А.А. Роль Ігоря Рюриковича в боротьбі за княжу владу до його правління.....	11
Терещук М.М. Генезис юридичної відповідальності в публічному праві.....	15
Малишко Д.В., Терещук М.М. Теоретико-правове осмислення категорії «правова система».....	17
Козійчук Б.Р., Косович В.М. Поняття гідності: теоретико-правовий аспект.....	20
Касич Є.Ю., Лантух І.С. Булінг у дитячому середовищі: причини, наслідки та відповідальність.....	23
Процько М.І. Соціологічні та правові особливості анатомії людської деструктивності.....	25

Секція 2 Сучасні проблеми правового регулювання в галузі конституційного, адміністративного, фінансового та міжнародного права

Бровко Н.І. Проблеми правового статусу українських мігрантів в умовах військової агресії РФ.....	27
Мельник О.Г. Антикорупційні заходи у сфері сільського господарства в контексті відносин України з Європейським Союзом.....	30
Сімакова С.І. Природа права людини на свободу пересування: теоретико-правовий аналіз.....	32
Єфремова І.І. Особливості реалізації приватних прав в умовах воєнного стану.....	35
Домбровська О. Права дитини в умовах збройного українсько-російського конфлікту.....	37
Поляруш-Сафроненко С.О. Правове регулювання порядку добровільного об'єднання територіальних громад.....	41
Вакулук В.Ф., Кондратюк Т.М. Правове регулювання обліку внутрішньо переміщених осіб.....	45
Копотун І.М., Рудик М.М. Нормативно-правове забезпечення безпеки дорожнього руху: міжнародний досвід.....	47
Оніщик Ю.В. Примирення сторін як спосіб вирішення митних спорів.....	50
Макарчук В.В. Діяльність бюро економічної безпеки України в умовах воєнного стану.....	53
Самойлович А.А. Адміністративно-преюдиційні питання у сфері безпеки дорожнього руху.....	56
Нікітенко О.І. Поняття, принципи та правове регулювання адміністративної відповідальності.....	58
Дем'янченко А.С., Заєць А.П. Проблеми нормативного закріплення адміністративного захисту прав громадян на доступ до державної служби.....	62
Ковальчук І.В. Правове регулювання податкових змін в українському законодавстві, покликаних підтримати економіку в умовах воєнного стану.....	65
Малишко І.В. Альтернативні способи вирішення податкових спорів в Україні.....	68
Щербина О.Є., Настіна О.І. Медіація: формування правової культури позасудового вирішення конфліктів.....	71
Коваль О.А. Принципи адміністративно-правового забезпечення діяльності адвокатури України.....	72
Сокиринська О.А. Правовий аналіз поняття «незаконного арешту» під час міжнародного конфлікту та конфлікту неміжнародного характеру.....	75

кордонах. Московське євразійство відверто імперіалістичне. Євразійська агресія Кремля, ідеологічно виправдана «месіанським» покликанням «Руського міра», що відштовхується від політичної сторони концепцій російських мислителів минулого століття.

Список використаних джерел:

1. Зевелев И. Россия и «Русский мир» // Фонд Карнеги за международный мир. Электронный ресурс <http://russia-2020.org/ru/2010/07/15/russia-and-russian-world>.
2. Панарин А. В каком мире нам предстоит жить? [Геополитический прогноз, сделанный в 1997 году]. Библиотека думающего о России. Электронный ресурс - http://www.patriotica.ru/actual/panarin_prognoz.html.
3. Островский Е. Новые границы мира: геокультура // Центр гуманитарных технологий: Стенограмма лекции гуманитарного технолога Ефима Островского, состоявшейся 6 апреля 2002 года в Оренбургском государственном университете. Электронный ресурс <http://gtmarket.ru/laboratory/publicdoc/2006/472>.
4. Тишков В. Русский мир: смысл и стратегии В. Тишков // Стратегия России от 7 июля 2012 года. Электронный ресурс <http://pravoslavie.org.ua/2012/07/>

УДК 340.5

ПРАВДА І МІФИ ІСТОРІЇ УТВОРЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ – ПОГЛЯД З 21 СТОЛІТТЯ

Росавіцький О.О

старший викладач кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет
м. Біла Церква, Україна

«Ми є народ у якого вкрали назву»
Михайло Грушевський

Коли починаєш розуміти і вникати в ті чи інші тенденції формування держави і права, то чітко стає зрозумілим, що чим більше ти знаєш, тим більше виникає у тебе тих чи інших питань відносно того чи іншого періоду розвитку як власної країни, так і інших країн, в тому числі і наших сусідів.

Про те, сьогодні мова піде не про проблематику чи білі плями в історії державотворення, а лише про один елемент придуманої історії, яка на сьогодні видається як єдина прописна істина концепції «русського міра».

Як відомо з теорії держави і права: Імпєрія, назва, що походить з латинської - «*imperium*», тобто влада, являє собою не що інше, як монархічну державу на чолі з імператором, або колоніальну чи міжнародно значиму державу, що спирається у своїй внутрішній і зовнішній політиці на військові стани, тобто - організовану армію яка діє в

її інтересах . Як правило, імперія об'єднує різні народи і території в єдину державу з єдиним політичним центром, що грає помітну роль в регіоні або навіть у всьому світі.

Як впливає з вищенаведеного: будь яка імперія базується на захватництві метрополією та узурпації прав чужих територій, в іншому випадку її, тобто метрополії як імперії ніколи б не відбулось. «Історію пишуть переможці...». Саме цей вислів все частіше можна зустріти з засобів пропаганди сусідньої з нами держави, яка уже і за рахунок військової сили намагається нав'язати нам свій, не нашій, «русский мир»...

Дещо відступивши від власної теми доповіді, хотів би пролити світло і на інше питання, що має безпосереднє місце в фальсифікації і міфологізації історичних подій. Так чомусь слова «Історію пишуть переможці.» більшість російських істориків приписують то Йосипу Джугашвілі, то Георгію Жукову, про те автором цієї фрази є не хто інший як Антон Дрекслер [1], відморожений нацист і є провідником сучасних російських руйнівників історії. До речі, фраза повністю звучить так: «історію пишуть переможці, тому в ній не згадують переможених. Сенс висловлювання: для досягнення своїх цілей можна піти на будь-які найстрашніші та мерзенні злочини, бо після перемоги вас виправдають придворні історики.»

Саме за цим «правилом» трапилося і в 1721 році, коли Петро I перейменував Московське царство на Росію, а себе проголосив імператором. Так, назва цілої держави, відомої в історії від IX століття як Русь чи Руська земля з центром у Києві, з легкої руки царя Петра I стали предметом політичної маніпуляції та дієвим інструментом виправдання загарбання чужих територій.

Слід зазначити, що Російська імперія виникла на основі земель колишнього Московського царства, і нову назву отримала в процесі петровських реформ. Але безпосереднім співучасниками Петра I в його реформі, а по факту - крадіжці історичної назви “Русь” були й українці, а якщо точніше - пташенята “могилянського гнізда”.

Феофан Прокопович, переїхавши з Києва до Петербурга, став ідеологом реформ Петра I, створивши історичний міф про “триєдиний російський народ”, про те, що Московія і Київська Русь мають спільні історичні корені, тобто, Московія має “спадкові права” на Русь. Нарешті, саме Феофан Прокопович запропонував Петру I назвати з'єднану з Україною Московію Російською імперією. Він запропонував запозичити у греків їх слово “Ρωσία”, яким вони називали всі простори на північ від них, окультурені древнім Києвом і церковно підлеглі Константинополю, і додати до назви другу літеру «с», перетворивши грецьку «Росію» до новомосковської «Росії» [2].

Що відбувалося далі — ми добре знаємо, що відбувається зараз, на жаль, також...

Список використаних джерел

1. Антон Дрекслер [https://uk.wikipedia.org/wiki/ Антон Дрекслер](https://uk.wikipedia.org/wiki/Антон_Дрекслер)
2. Мирослав Ліскович “Російська імперія” – продукт Києво-Могилянського колегіуму <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2411520-greki-z-makedoncami-nagadali-ukraini-pro-vkradenu-u-nei-nazvu-rus.html>

УДК 94(477.51)

ДІЯЛЬНІСТЬ УПА У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ: БІЙ ПІД ГУРБАМИ (21-25 КВІТНЯ 1944 р.)

Ордіна Л.Л.

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри філософських та політичних наук

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, Україна

У процесі аналізу недостатньо дослідженого періоду української національно-визвольної боротьби часів Другої світової війни розглянуто драматичні події збройної боротьби між Українською повстанською армією та Червоною армією 1943-1944 р.

У 1944 р., продовжуючи відступ німецьких військ з України, червоноармійці та загони НКВС поступово звільняли території Західної України. Саме в цей рік посилюється діяльність Української повстанської армії (далі – УПА), якою керував Роман Шухевич. Основна ідея УПА – боротьба з тоталітаризмом Радянського Союзу за незалежність України. Діяльність повстанського визвольного руху в Україні найбільш ґрунтовно досліджено у працях М. Бойко, П. Мірчука та ін.[1].

На Рівненщині сформувалась група ВО УПА-Південь «Богун» під керівництвом Петра Олійника «Енея», чисельність якої становила 6960 тисяч чоловік. До військової організації входили курені та окремі загони.

З 21 по 25 квітня 1944 р. в урочищі Гурби Рівненської області відбувся самий потужний бій в історії УПА. Перебіг Гурбинської битви відбувався таким чином:

* 21.04. – у Кременецьких та Дерманських лісах, що на Здолбунівщині, для зупинення бійців УПА просуватись в центральну частину України, загони НКВС підтягують 8 піхотних бригад, кінний полк, танковий батальйон та авіацію. Загальна чисельність військ НКВС та червоноармійців складала близько 35000 тис. чоловік. У ВО УПА-Південь перед битвою відбулось